

متن پرسش

سلام علیکم و رحمت الله استاد بزرگوار: همانطور که آگاهید بحث و اختلاف زیادی بر سر توافق در جامعه شکل گرفته، از جمله آقای نبویان و تعدادی نماینده نامه ای را امضا نکرده اند، از جمله نمایندگان اصفهان که با انتشار متن زیر، نامه مزبور را امضا نکرده، دکتر مقتدایی است، می‌خواستم نظرتون رو در مورد این موضع گیری ها بدونم. کدوم درست و کدوم نادرسته؟ ممنون. سلام.

کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس در ماه‌ها و هفته‌ها و روزهای گذشته با برگزاری دهها جلسه نظارتی در بالاترین تراز دریافت گزارش از مسئولان سیاسی، نظامی و امنیتی کشور پیرامون جنگ، مذاکره، دفاع ملی و مباحث مرتبط با آن بوده است. به عنوان عضو هیات رئیسه (نایب رئیس) تلاش برای مدیریت کمیسیون و برگزاری این جلسات و پربار بودن آن را داشته‌ام. در این لحظه خاص القای دو صدایی و یا هر رده از آنچه می‌تواند تخاصم یا شبیه آن تلقی شود را در کشور نه تنها مصلحت و همراهی منافع ملی نمی‌دانم بلکه اصرار دارم که باید در برابر دشمن با تمام توان بر وحدت و همدلی و همراهی برای تنبیه متجاوز و دستیابی به پیروزی همه جانبه اصرار و اقدام داشته باشیم و مثل ایران عزیز، دلمان بزرگ و پر اطمینان باشد و سربازان میدان جهاد، دفاع و دیپلماسی را به پشتیبانی ملت عظیم و حاضر در صحنه، دلگرم کنیم؛ مثل آحاد ملت، دشمن متجاوز را غیر قابل اعتماد و بلکه وحشی می‌دانم و به سربازان دلاور و جان فدای ملت در همه عرصه‌ها اعتماد دارم. علیرغم همه دغدغه‌ها که بدیهی است ذهن مسئولان را مشغول می‌کند اما همین دلمشغولی‌ها، تحرک بیشتر من برای کار و تلاش و کمک به سایر نهادها و مسئولان را هم به همراه آورده است، در این لحظات سرنوشت ساز کشور، چون شبیه ای در دلسوزی متولیان پیشرفت کشور و هوشیاری آنان نداشتیم و دسترسی به جلسات محرمانه و غیر محرمانه کمیسیون امنیت داشته‌ام، با کمال احترام به امضا کنندگان عزیز آن نامه، لازم هم ندیدم چیزی را امضا کنم که مخصوصا زمان و نحوه انتشار عمومی آن لزوماً به خیر و صلاح کشور نیست. مطمئن باشید ملت ایران پیروز میدان است و می‌بایست همه به این مهم کمک کنیم. ما بر همان عهد تحرک و حتی فدا شدن برای پیشبرد اهداف اسلام و نظام اسلامی و ایران عزیزمان با خدای خود و به تبع آن ملت قهرمان، هستیم. ان شاءالله.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حقیقت قضیه این است که بنده به تفاوت نگاهی که عزیزان نسبت به مذاکره و حتی به آنچه فعلاً به عنوان توافق مطرح است؛ احترام می‌گذارم و همه تأکید بنده آن است.

در تاریخی که ما در حالِ تحققِ تمدنِ نوینِ اسلامی هستیم باید با روحیهٔ تمدنی نسبت به همدیگر مواجه شویم که آن «درک جهان و اندیشهٔ» همدیگر است، امری که در روحیهٔ قبیله‌ای که بیشتر روحیهٔ ردّ و قبول است به جای «فهمِ همدیگر» وجود ندارد. بقیهٔ امور را بنده به خود صاحب‌نظران واگذار می‌کنم و آنچه بعضاً بنده را تا حدّی نگران می‌کند آن است که هرکس بدون نظر به فهمِ دیگران، سخن خود را همچنان تکرار می‌کند. موفق باشید